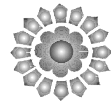
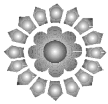

השבת

של רבי נחמן מברסלב

לזכרון נצח מוריני ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

עלון
תרנ"ב

סיפור

(כוכבי אור – אנשי מוהרי"ן, לד לח)

ה'ר' חייקיל היה החזן של רבינו ז"ל. פעם אחת ביקש מרבינו ז"ל שיראה לו מת (נפטר) ואמר לו רבינו ז"ל: אבל הלא תתפחד ממנו, ויען ויאמר: אינני כל כך טיפש עד שאתפחד ממנו. ויאמר לו רבינו ז"ל עוד הפעם: אבל תתפחד! ככה עד שלשה פעמים, והוא השיב כנ"ל שלא יתפחד. והראה לו רבינו ז"ל נשמת נפטר אחד, ויתחלחל ויתבהל מאד, עד שרבינו ז"ל נתיירא שלא יזיק לו זה הפחד. ויאמר לו רבינו ז"ל: האם חכם כמודך יכולין להטעות בדמיון? ויחלף הפחד ממנו. וכעבר איזה זמן ביקש עוד הפעם מרבינו ז"ל שיראה לו נפטר ובלבד שלא יתפחד, ויאות לו והבטיח לו וזה היה קדם חנכה. באותו הרחוב שישב רבינו ז"ל היה אופה אחד, ואנשי שלומנו כשישבו לסעדת מלוח מלכה על פי רב היה חסר להם לחם, והיו רגילין לכנס להאופה הזה לקנות השיריים משבת מה שלא היה יכול למכור משום שלא היה שלם או לא נאפה מצד אחד וכו' בכדי שיקנו בזול, והוא היה רגיל להיטיב עמהם במקח בשביל זה. ונפטר האופה הנ"ל באלו הימים, ובחנכה אמר רבינו ז"ל אל ה'ר' חייקיל: עתה תראה נפטר. וישא עיניו וירא את האופה הנ"ל שנפטר בסמוך איך שעמד לפני רבינו ז"ל בכריעה

והשתחויה, וביקש מרבינו ז"ל: היות שאני היטבתי עם האנשים המקרבים שלכם, למכור להם בזול לחם וחלה בשביל סעדת מלוח מלכה, ובכן אני מבקש מכם תיקון. ויען רבינו ז"ל, ויאמר לו: יען שהיטבת עם אנשי המקרבים אלי, אני אעסק בתקונך! ויעלם הנפטר. שמעתי מר' נפתלי כהן מבארדיטשוב הדר בירושלים תבנה ותכונן, ששמע מחתנו ה'ר' אברהם ז"ל בן ר' נחמן טולטשינער.

איש מאנשי שלומנו חלם לו, שאמר לו אחד בחלום: אם יביאו לך מחר דג תקנה אותו ותביאו לרבינו ז"ל. ובבוקר בא ערל עם דג למכור וקנה אותו והביאו. ותכף שאל אותו: איפה הדג? ונתן לו, ואמר רבינו ז"ל איזה דבר בזיון על הדג, ואמר עליו: א גרויסער שלא לשמה [בעל שלא לשמה גדול], ואמר עליו שזה גלגול אביו של זה שקנה אותו, ובשלו אותו על שבת קדש והיה לו תיקון.

(לקוטי עצות - הכנסת אורחים, ב)

עצות ותפילות

הכנסת אורחים תלמידי-חכמים הוא תיקון התפילה. כי יש לכל אדם תפלות רעות והם מבלבלין אותו כשעומד להתפלל תפילה הראוי להתפלל. והכנסת אורח תלמיד חכם הוא תיקון לזה.

יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, שתעזרני ברחמיך הרבים, ותזכני להכניס אורחים תלמידי חכמים בתוך ביתי, ואזכה לקבלם בכבוד גדול ולכבדם בכל עז ופאר, עד שיעלה לפניך מצוה זו של הכנסת אורחים תלמידי-חכמים כאילו הקרבתי תמידין כסדרן. ובזכות זה תעזרני שאזכה להתפלל תפילתי לפניך בכוונה גדולה בכל לב ונפש ובמחשבה זכה ונכונה לשמך הגדול לבד באמת, ובלי שום בלבול וערבוב הדעת, ובלי שום מחשבות זרות כלל. ותשמרני ותצילני מתפלות רעות, ולא יבלבלו התפלות רעות את תפילתי הקדושה. ותתקן ותזכך את תפילתי, ותהיה תפילתי שלמה וסדורה בפי, ויהיו נא אמרי לרצון לפני אדון כל. ותעלה תפילתי לפניך לרצון למעלה למעלה, ותעלה ותנשא להיות כתר לראשך. ותמלא כל משאלותי לטובה ברחמים, "האזינה ה' תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי. ואני תפילתי לך ה' עת רצון אלקים ברב חסדך ענני באמת ישעך. יערב עליו שיחי אנכי אשמח בה'. יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את ה', הללויה" (לקוטי תפילות א, תפילה עד).

וה' הכה כל בכור ... (יב, כט)

ועל כן היה עיקר יציאת מצרים על ידי מכת בכורות דיקא כי על ידי כל המופתים לא נכנע פרעה בשלמות וחזק את לבו עד שהביא עליו מכת בכורות ובכורי ישראל נצולו וזכה נכנע בחינת בכור דסטרא אחרא ונתעלה ונתגדל בחינת בכור דקדושה שהוא בחינת עבודת התפילה (כמובא בלקוטי מוהרי"ן א', ב'), ואז נתגלה פעלת תפלת ישראל וצעקתם כל ימי הגלות ואז נגאלו ויצאו ממצרים ואז נתקדשו הבכורות, כמו שכתוב "קדש לי כל בכור" וכו'. כי את זה לעמת זה עשה אלקים כי כמו שיש בחינת בכור בקדושה בחינת קדושת ישראל בחינת עבודת התפילה כנ"ל, כמו כן יש בחינת בכור דסטרא אחרא שהוא בחינת עמלק בחינת ראשית גוים עמלק, היינו שבחינת קליפת עמלק הוא מתגבר בכל פעם כנגד בחינת הבכור דקדושה שהוא התפילה דהיינו אפילו כשפועלים איזה דבר בתפילה שהוא בחינת הולדת הבכור הוא מתגבר ומכניס כפירות ושכחה בלב, כאלו עדיין לא התחיל ה' יתברך לשמע תפלתו כלל.

ועל כן נקרא עמלק "ראשית" בחינת "ראשית גוים" וכו' כי הוא רוצה להתגבר כנגד בחינת ראשית שהוא בחינת בכור כאלו עדיין לא התחיל ה' יתברך להושיע כלל. ומשם מבחינת ראשית גוים עמלק משם היתה יניקת בכורי מצרים, כי עמלק כולל כל העכו"ם ובפרט מצרים, כי שר של מצרים הוא אדום שהוא עמלק. ועל כן על ידי שהכה ה' בכורי מצרים על ידי זה נפסק ונתק יניקת מצרים מבחינת קליפת עמלק שכל הגליות על ידו, ועל ידי זה לא היה כח להקליפה להכביד את לבו עוד ואז ה' ה' ה' להסכים שיצאו. אבל מחמת שעמלק בעצמו לא נפל עדיין רק שנפסק יניקת פרעה ומצרים ממנו על ידי הריגת הבכורים וכנ"ל, על כן אחר כך אחר שיצאו התגבר עוד והפך את לב פרעה ועבדיו ואמרו "מה זאת עשינו" וכו' וכל זה על ידי קליפת עמלק שחזר ונתעורר, כי הוא מתעורר ומתגבר בכל פעם. וזה שאיתא במדרש ויגד וכו' כי ברח העם שהמגיד היה עמלק, היינו כנ"ל כי המגיד והמסית לפרעה לאמר שישאל ברחו ושיתגבר לרדוף אחריהם זה עמלק כי זה מעשה עמלק שיתגבר בכל פעם ויכחיש הכל ויכניס שכחה וטעותים בלב כאלו לא היה עדיין שום ישועה חס ושלום וכנ"ל.

ועל כן אחר שנפל פרעה וחילו בים לגמרי, אחר כך בא עליהם עמלק בעצמו כי הוא בעצמו לא נכנע עדיין כנ"ל ועל כן התגבר הוא בעצמו ולא הסתכל על כל הנפלאות והישועות שעשה ה' יתברך עמו ובא להלחם כנגדם כי הוא בחינת "ראשית" שמתגבר כנגד בחינת "בכור" שהוא בחינת ראשית שהוא בחינת עבודת התפילה כנ"ל, ועל כן ה' יתברך בעצמו לוחם עמו בכל דור וכנ"ל.

וזה בחינת סמיכת גא' לתפילה, שקודם שנכנסין בתפילה להתפלל על צרכינו בתפלת שמונה עשרה, אנו מזכירין גא' מצרים ומזכירין הכנעת בכור דסטרא אחרא, כמו שאומרים "כל בכוריהם הרגת ובכורך ישראל גאלת" וזוהו אנו מזכירין עצמנו מה שפעלו ישראל כבר בתפלתם, שזוהו בחינת הולדת בכור דקדושה שהוא בחינת עבודת התפילה, כי על ידי זה נתחזק הלב להתפלל כנ"ל, ועל כן אז אנו מתחילין להתפלל, כי עיקר ההתחזקות בתפילה הוא על ידי בחינת הולדת בכור שהוא בחינת גא' מצרים, על ידי שאנו מזכירין עצמנו מה שכבר פעלנו על ידי תפלתנו.

(לקוטי הלכות - הלכות נחלות ד' – י"ד)

... שולחן ערוך. ללמד כדי לדעת איך הדין, איך ההלכה, איך לעבד השם. כל אחד יתנהג כמו שהוא רגיל מהאבא והאמא והסבא. העיקר הוא רבינו, זה העיקר לכל התורה כולה, זה העיקר - ספרי רבינו! גם הגמרא - קדש קדשים, תורת השם, התורה שבעל-פה, השי"ס. יש זמן על הכל, כשהאדם רוצה באמת אז נכנס ברכה, הוא זוכה לעשות הרבה בעבודת השם, בתורה ובתפילה, והוא זוכה לכל דבר. כל אחד כפי הרצון, אם רוצים אז יכולים לעבד על כל התורה כולה. רבינו הקדוש הוא מדבר מה יש ללמד - השי"ס והמדרישים והתורה. אבל אם יש רצון באמת, רצון חזק.

העיקר הוא האמת, לחפש באמת, לא בשביל עצמו ולא בשביל שם וכבוד וכסף. רק באמת, בשביל השם יתברך, לדעת איך לעבד השם יתברך. זה כל התורה.

אוי ווי, אוי ווי, תפילה כמו שאנחנו מתפללים.. אבל אסור לנו לפול, יכולים להתחיל מעכשיו, מעכשיו, מעכשיו, כל רגע. להתחדש, להגיד לעצמו: "אני לא מכרח להשאר ככה, אני יכול להתחיל מעכשיו, כבר אני עניין חדש, אדם חדש, כן". והעיקר הוא רבינו!

ה'לקוטי תפלות', ה'לקוטי תפלות' זה ה'לקוטי מוהר"ן, זה רבינו הקדוש. ה'לקוטי הלכות' זה ה'לקוטי מוהר"ן, זה רבינו הקדוש. ה'לקוטי הלכות', ה'לקוטי עצות', כל דבור שיוצא מפי רבינו ורבי נתן. רבינו הקדוש ורבי נתן זה חמה ולבנה, יום ולילה, שמש וירח. ואנחנו צריכים להלבנה, אין לנו קיום בלי הלבנה, כל חיותנו מהלבנה, כל הפירות וכל הצמחים וכל הלחם. אם לא הלבנה - אין לנו כלום. הלבנה זה התלמיד, זה יהושע, זה רבי נתן! אוי רבונו של עולם, אוי רבונו של עולם איפה אנחנו, אם היינו זוכים לומר 'לקוטי תפלות' ו'לקוטי עצות' ו'לקוטי הלכות' ו'לקוטי מוהר"ן', זה הכל, כל תקוותנו וכל חיותנו וכל היהדות שלנו והכל. וזה יותר ויותר ויותר, מה שאנחנו לא משיגים, אבל הכל תלוי בידינו. הכל תלוי בידינו, כפי שאנחנו מוכנים למסר נפשנו לחפש האמת!

העיקר הוא אמת, המסירות נפש. לא חס-ושלום להיות תקוע בכבוד ופרסום והבלי העולם הזה. זה הכל לא כלום, לא שוה כלום.

יש הרבה לדבר, אני ראיתי אמת, אני ראיתי את רבי ישראל ואני גדלתי בין גדולי ישראל, בין גדולי תורה, בין למדנים גדולים, בין מפרסמים בכל העולם, והם היו מלכים, ממש מלכים, היה להם כל הכסף וכל הכבוד שבעולם ואני לא הייתי נחשב נגדם לכלום, ורבינו הקדוש בחר בי.

הם היו מתנגדים, בפרט כשזכיתי להכיר את רבי ישראל קרדונר, כולם, כל גדולי התורה היו רודפים אותי ומבזים אותי, "מה זה, ברסלב! מה אתה עושה, אתה לומד בספרי ברסלב!"

ואני למדתי בישיבה ואני קדשתי את השם, אני הייתי יחיד, יחיד, הכי גרוע והכי קטן, ואני עשיתי להם מחלת לב לכל הגדולים האלו. אני לא ידעתי כלום, אני רק חפשתי והלכתי בדרכי רבינו, התפללתי כמו שראיתי, כמו שרבינו הקדוש מלמד אותנו מה זה תפילה, איך להתפלל להשם יתברך בכל הכח, בכל לב.

ובוודאי הם היו אנשים כשרים והם היו לומדים תורה ורצו, אבל לא היה להם כלים, כי הם היו מתנגדים, אז לא היה להם כלום. אבל באמת, אם הם היו אנשים כשרים באמת, אז הם היו בורחים מאמונות כזביות לרבינו הקדוש והיו זוכים לראות את האור של רבינו ולא היו מתנגדים. כמו רב מוטל, בסוף הוא ביטל את ההתנגדות, הוא היה איש כשר והשם יתברך רחם עליו והוא עשה תשובה גדולה בחייו.

הרב מוטל הוא היה אדמו"ר והתלמידים שלו הם כולם היו מושקעים מדור לדור בהתנגדות, ואפילו שהוא אמר שהוא כבר לא מתנגד - בזה הם לא הסתכלו עליו. בדברים אחרים הם כן החשיבו את דעתו, אבל בזה הם עשו מה שהם רצו. הם אמרו: "מי אתה! היה גדולים כאלה והם היו מתנגדים לברסלב, ופתאום אתה לא מתנגד!!"

אבל אם הוא היה זוכה, אם הוא היה מחפש אמת.. מה זה אמת? שהתורה לא בשבילי, לא בשביל הכבוד שלי, אני לומד לא בשביל השם שלי ולא בשביל כבוד ופרנסה וכסף.

אני זכיתי לראות מה זה העולם של גדולי תורה וחסידות ועובדי השם, ומה זה ברסלב, מה שזה. והיה לי נסים, אני למדתי אצלם ואני ראיתי שהם היו גדולי תורה והם היו הרבנים שלי, אבל הם היו רודפים אחר הכבוד ואחר הכסף של העולם, ואני זכיתי להבחין ולהשיג ולהבין איפה האמת ואיפה השקר, ראיתי שיש אמת אחד בעולם: רק ברסלב!..

(המשך יבוא)

מכתב

(ספר אבי הנחל - חלק ב - לד, המשך)

... עכשיו התגברות הסטרא אחרא כל-כך עד שאין כח לבטלו בשום דבר כי אם הצדיק שהוא בחינת משה רבינו בעצמו, שהוא הצדיק המנהיג האמת שבדורנו ושל כל הדורות העומדים לבוא, כי תכף כשנתגלה הצדיק - הוא מכניע ומשבר ומבטל את הכפירות ומחזק ומברר לישראל את האמונה הקדושה כפי היום והשעה של עכשיו. ואף-על-פי שכבר זכו ישראל לאמונה על-ידי משה רבנו ואחר כך על-ידי הצדיקים והנביאים שהיו בכל דור שעל-ידם נתבררה האמונה בכל פעם יותר ויותר, ואף-על-פי כן אנו צריכים עכשיו בדור הזה להתקרב לצדיק האמת כדי שיברר לנו האמונה כפי העת והזמן של עכשיו, כי האמונה צריכים לברר בכל יום ויום מחדש.

צריך כל אחד להשתדל מאד להתקרב להצדיק האמת דייקא, שמברר האמונה בכל עת כפי הברור שצריכים בזה הדור בכל יום ויום מחדש, ואין די בהספרים של הנביאים והצדיקים שיש מכבר, רק צריכים להתקרב אליו דייקא. אך הבעל-דבר מתגרה בזה הצדיק מאד ומתגבר בכל דור ודור לרחק את העולם מזה הצדיק על-ידי גודל הקשיות ומחלקת שמרבה עליו, אשר על-כן צריכים לחפש ולבקש מאד את הצדיק האמת.

צריכים לבקש מה' יתברך מאד ולטרח ולהתייגע בכל כחו להתקרב להצדיק האמת, כי הצדיק האמת יש לו רוח נבואה רוח הקדש שעל-ידי זה עיקר ברור המדמה, שעל-ידי זה עיקר האמונה - שתלויה בברור המדמה. אבל אין הדבר בא בנקל להתקרב להצדיק האמת כי צריכים לחזר אחריו ולבקשו ולחפשו מאד מאד, כי כשמתקרב למנהיג שאינו אמת אזי אדרבא נתקלקל המדמה יותר, ויכול לבוא לאמונות כזביות ולכפירות.

כל עיקר הנפילות והירידות של הרוחקים מה' יתברך הכל על-ידי בלבול המדמה. וכן להפך, על-ידי ברור ותיקון המדמה, על-ידו זוכין לאמונה שלמה ולעלות על-ידי זה אל פנימיות השכל והדעת שהוא עצם הנשמה, ועל-ידי זה יזכה לרב טוב הצפון "עין לא ראתה" וכו'. על-ידי ההתקרבות לצדיק האמת זוכין לשלמות ברור המדמה ותיקון האמונה הקדושה.

עיקר התיקון הוא על-ידי התקשרות לצדיק האמת שהוא בחינת הראש בית שהוא שורש וחיות הכל, ובכחו וזכותו יכול כל אחד מישראל להוציא ולברר הניצוצות הקדושים מעמקי הקליפות ממקומות החיצונים מהראש כל חוצות, בחינת "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", ולהכניסם בתוך הבית דקדשה שהוא בחינת רשות דקדשה של הצדיק האמת שהוא בחינת ראש בית.

העלון שלכם

מערכת 050-6754970 / 02-5829086 / 054-8484486
 ת.ד. 27100 ירושלים 91270 / שידוכי מצוה 050-6870043
 תרומות: בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 89-2255-7

בקשו העלון שלכם בכתובת SHABAT.BRESLEV@gmail.com